

“תוכנית השיקום הזאת היא לא שלי”: מדוע הפונים לוועדות סל השיקום אינם מיישמים את תוכנית השיקום?

יעל עדן ברוך, גליה מורן, פייסל עזאיזה ומקס לכמן

חוק שיקום נכי נפש בקהילה, ה'תש"ס-2000, נועד לסייע בשילוב קהילתי לפי תוכנית אישית. למרות זאת כשליש מהפונים לוועדות סל שיקום אינם מיישמים את תוכניתיהם. המחקר הנוכחי בחן את הגורמים לאי המימוש מנקודת המבט של הפונים. 15 פונים שלא יישמו את החלטות הוועדה רואיינו במסגרת מחקר איכותני. נמצאו שבע תמות לגבי אי יישום: (1) חוסר מידע או ידע על סל השיקום; (2) עמדות ביחס לשירותי השיקום; (3) העדר שותפות וקבלת החלטות משותפת; (4) אי הלימה בין המטרות האישיות ובין החלטות הוועדה; (5) חוויית הוועדה כגורם שאינו מקשיב; (6) אי הכרות של הגורם המפנה את הפונה ואת מנגנון סל השיקום; (7) השפעת בני המשפחה. הדיון עוסק בקשיים הנובעים מאי מקצועיות מספקת של הגורמים המפנים, אי הכנה של הפונה לוועדת סל שיקום, חוויית השירותים כסגרגטיביים, וקשיים תהליכיים הנובעים מאי הכרות מספקת והעדר תהליך של שיתוף ומיקוד באדם. ההמלצות כוללות מתן מידע, הכנת הפונה ומשפחתו לסל השיקום, הכשרת גורמים מקצועיים, והתמקדות בתוכניות אישיות (מודל תקציב אישי).

מילות מפתח: חוק שיקום נכי נפש, תוכניות שיקום, ועדת סל שיקום, בריאות נפש, שיקום פסיכיאטרי, החלמה, מחלות נפש חמורות